

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזמלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

מאמין ורצונו חזק להתקרב להשי"ת ולעבוד אותו רק שקשה לו לשבור תאות גופו, אזי סוף כל סוף ע"י התקרבות ואמונת הצדיקים הוא בחי' אכילה ונאכל לצדיק ונתהפך למהותו, אך אם אין רצונו כלל לעבוד את ה' - לא יועיל לו שום התקרבות לצדיקים שגם אצלם יש בחי' הקאה, השם יצילנו. ומבואר בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן קמא, סי' קכג) שהעיקר והיסוד שהכל תלוי בו - הוא לקשר את עצמו לצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאומר כי הוא זה דבר קטן דבר גדול ולבלי לנטות ח"ו מדבריו ימין ושמאל ולהשליך מאתו כל החכמות ולסלק דעתו כאילו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. ויהי רצון שנוכה להתבטל ביטול גמור לצדיקי אמת.

בברכת התורה וכמו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזמלד

פרשת שלח

מדרש

שלח לך אנשים, רבי אחא הגדול פתח (ישעיה מ, ח): 'בש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם, למה הדבר דומה למלך שהיה לו אוהב והתנה עמו ואמר לו לך עמי ואני נותן לך מתנה, הלה עמו ומת, אמר המלך לבנו של אוהבו, אף על פי שמת אביך איני חוזר בי במתנה שאמרתי לו, בוא וטל אתה. כך הדבר, המלך, מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, והאוהב, זה אברהם, שנאמר (ישעיה מא, ח): 'ורע אברהם אהבי, אמר לו הקדוש ברוך הוא בוא לך עמי (בראשית יב, א): לך לך מארצה וממולדתך ומבית אביך, התנה עמו שיתן לו מתנה, שנאמר (בראשית יג, ז): קום התהלך בארץ, וכן הוא אומר (בראשית יג, טו): 'פי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנה, אמר לו הקדוש ברוך הוא למושה, אף על פי שהתנתי עם האבות לתן להם את הארץ ומתו, איני חוזר בי אלא (ישעיה מ, ח): 'ודבר אלהינו יקום לעולם.

(במדבר רבה טז, ג)

ארץ אוכלת יושביה

בשמן קרב להצדיק, אף שאינו מקבל ממנו כלל, הוא גם פן טוב מאד, והאמונה לבדה שמאמין בהצדיק, מועיל לעבודת השם יתברך. פי טבע האכילה - שהמוזן נתהפך לניזון, כגון כשהחי אוכלת צומח, כגון עשבים, נתהפכים העשבים לחי, כשנכנסין בתוך מעיה, וכן מחי למדבר, כשהמדבר אוכל החי, נתהפך החי למדבר. ולכל מקום שנכנס לשם המזון שנתחלק להאיברים, נתהפך למהות האיבר ממש שנכנס לשם. כגון החלק מהמוזן הנכנס להמח נתהפך למח, והנכנס ללב נתהפך ללב, וכן לשאר האיברים. וזהו: ארץ אוכלת יושביה - פי ארץ היא בחינת אמונה, כמו שכתוב (תהלים לו): 'שכן ארץ ורעה אמונה. וזהו: ארץ אוכלת יושביה - פי כשנכנס לארץ, שהיא בחינת אמונה, נאכל אצלה, הינו שנתהפך למהותה. הינו כשדבוק להצדיק ומאמין בו, שהוא בחינת ארץ, נאכל להצדיק ונתהפך למהות הצדיק ממש. (לקוטי מוהר"ן קכט)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר שלח לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ארץ אוכלת יושביה הוא" (במדבר יג, לב).

איתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן קמא, סי' קכט) כי טבע האכילה שהמוזן נתהפך לניזון, כגון כשהחי אוכל צומח, כגון עשבים, העשבים נתהפכים לחי כשנכנסים לתוך מעיו. וכן מחי למדבר, כשהמדבר אוכל החי, החי נתהפך למדבר. ולכל מקום שנכנס לשם המזון נתהפך למהות האיבר ממש, הנכנס למח נתהפך למח, והנכנס ללב נתהפך ללב, וכן לשאר איברים. וזהו ארץ אוכלת יושביה, שיש לארץ ישראל ג"כ את הכח הזה, שהיושב שם נאכל אצלה, ונתהפך למהותה הקדוש. ועל כן אמרו חז"ל (כתובות קיא.) כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון, שנאמר (ישעיה לג, כד) העם היושב בה נשוא עון. ועל כן

אפילו המהלך בה ד' אמות - מובטח לו שהוא בן עולם הבא (כתובות סו). וזהו (תהלים לו, ג) שכן ארץ ורעה אמונה, כי כשנכנס לארץ ישראל שהוא בחי' אמונה, נאכל, נאכל אצלה, היינו שנתהפך למהותה. אך אם אינו רוצה כלל לעבוד את ה' - הוא בחי' מוזן שאינו נתהפך לניזון, כגון אם אוכל אכילה שאין הטבע סובל אותה, אזי אינה מתעכלת והגוף יקיא אותה, והוא בחינת משי"ב (ויקרא יח, כח) ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה, כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם, דהיינו שאינה יכולה לסובלו, להיות נאכל אצלה שיתהפך למהותה, רק היא מקיאה אותו, ה' יצילנו. ואותה בחינה קיימת ג"כ לענין הנשמה ושאר בחינות הרוחניות של גר"ן ח"י, והגוף והחומר המגושם, שצריך שהגוף יתבטל לנשמה ויתהפך למהותה, [א"ה

וגם הגוף ירצה לעשות רצון ה', ע"י שמתעדן מעוביותו, וזה בחי' משי"ב גבי דוד המלך (תהלים כו, יב) רגלי עמדה במישור, וכתוב (ש"א ב, ט) רגלי חסידו ישמור. וכמ"ש חז"ל לגביו, שאפילו בלי להרגיש ולתכנן מקודם, רגלי דוד היו מביאים אותו לבית המדרש (מדרש שוחר טוב קיט). וכן אמרו (אגדה בראשית סח) אמר דוד רגלים ממהרות לרוץ לרעה, ואני רגלי עמדה במישור. וכן מצינו גבי רבי יוחנן שהודה לה' כשמגיע בתפלתו לברכת מודים, הגוף והראש מתכופפים באופן אוטומטי (ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד) וצריך שהגוף יתרצה לעשות רצון הנשמה, ולא רק שלא ילחם ויתנגד, אלא גם הגוף ירצה לעשות רצון ה'. וכן הוא בענין התקרבות לצדיק, דהיינו כשמקורב לצדיק, דהיינו שיש לו אמונה (ולא רק סימפטיה) בצדיק, וידע שכל דבריו קודש ורצון ה', ויש להתבטל אליו ולעשות כדעתו, אע"פ שיש לו מניעות רבות ויצר הרע גדול לימשך אחר עוביותו וגשמיותו, ולעשות כדעתו וכרצונו היפך רצון ודעת הצדיק ובגלל זה יתכן שבפועל אינו מקבל ממנו כלל, מ"מ מאחר שמקורב אליו כנ"ל, האמונה לבדה שמאמין בצדיק מועיל לעבודת השי"ת, כי העיקר תלוי סוף כל סוף ברצון ובאמונה, ואם

"מחלקת של הרשעים שאינו נמשך מהתורה"

וזה בחינת (עבודה זרה י"ט): 'שיתתן של תלמידי חכמים צריכין למוד, הינו כל השיחות של התלמידי חכמים שמשוחזין וחולקין זה על זה, לזה צריכין למוד, פי עקר המחלקת הוא מחמת חסרון הלמוד, מחמת שאין מלמד תורתו לאחרים וטובה נניזו כננה כנ"ל: נמצא שהמחלקת של צדיקים, הוא נמשך מהתורה כנ"ל. אבל יש מחלקת של הרשעים שאינו נמשך מהתורה כלל, וזהו שהיה קובל דוד לפני השם יתברך. (תהלים ק"ט): 'כרו לי ודים שיחות אשר לא בתורתך, שהם משיחין וחולקין עלי שלא עלי פי התורה כלל.

(ליקו"מ רפג)

הארות על מאמר "זיבן ה' אלקים את הצלע" (בסימן טז)

ט. ע"י תאוות האכילה ח"ו הוא הסתרת פנים.

והסתרת פנים הוא בחי' גלות המלכות (עין לקמן אותיות ג, ד) שזה בחי' מה שגלו עשרת השבטים ע"י שפגמו באכילה דקדושה וכמ"ש חז"ל (שבת קמז:): חמרא דפרוגייתא ומיא דדיומסת קיפחו עשרת השבטים, וכמ"ש חז"ל (ב"ר לו, ז) י' השבטים לא גלו אלא מתוך יין, וכדאיתא בספרי (האזינו) לא גלו י' השבטים אלא מתוך אכילה ושתייה, וכדאיתא בזה"ק (ויקרא, דף ג.) אי כד נחתי ישראל למצרים לא היו טועמים מנהמא דמצראי לא אשתבקו בגלותא, וזה בחי' (משלי י) ורשעים לא ישכנו ארץ, רשעים דייקא בחי' בטן רשעים תחסר, אבל המתקדשים בקדושת האכילה זוכים שמתקיים בהם (תהלים לו) צדיקים יירשו ארץ, צדיקים דייקא בבחי' צדיק אוכל לשובע נפשו וכנ"ל וכמבואר בדברי רבינו ז"ל (בסימן מז). (מתוך הספר יש מאין הארות על הסה"ק ליקוטי מוה"ר)

תיקון הכללי

אל תגעו במשוחי. ל' שררה. כי כל בני ישראל, בני מלכים הם. ולנביאי אל תרעו. רמז לצדיקים שרוח אחרת בהם, ומתנוצץ להם רוח"ק כעין נביא. (ולפי פשוטו על האבות, שהיו נביאים ממש).

ויקרא רעב על הארץ, כל מטה לחם שבר. לפי פשוטו בימי אברהם אבינו, ובימי יעקב והשבטים; ובדרך דרוש - שביד ה' להביא רעבון וצמאון בבחי' (עמוס ה, יא) לא רעב ללחם ולא צמא למים כ"א לשמוע את דברי ה'.

א"נ שידוע שע"י פג"ה נפגמת הפרנסה, בבחי' (משלי י, כו) בעד אשה זונה עד ככר לחם דהיינו שכל מטה לחם שבר ע"י שויקרא רעב (לתאוות פג"ה, ולא עמדו בה).

א"נ יש הרבה אנשים מסודרים ביותר בפרנסתם ובטוחים שעושרם תעמוד להם בכל מצב, אבל ברצות ה' כל מטה לחם שבר.

שלח לפנייהם איש. (ומיהו האיש המציל?) לעבד נמכר יוסף. הוא יוסף שנמכר לעבד במצרים, זהו פשוטו.

א"נ (להמשך מהפסוק הקודם) כשם שקלקול הפרנסה - הוא ע"י פג"ה, כך תיקון הפרנסה - הוא ע"י שמירת הברית, שזה בחי' יוסף, עבד ה'.

(מתוך תיקון הכללי בהוצאת נצה מאיר)

עקר חטא המרגלים היה שפגמו בארץ-ישראל והוציאו דבה על הארץ, ואיתא בכתבי האר"י ו"ל (עין חיים, שער לב, פרק ג) שגשמת המרגלים דוד המדבר היו גבוהים מבחינת ארץ-ישראל, כי היו מבחינת לאה וכו', ובשביל זה לא היו יכולים לבא לארץ-ישראל, עין שם. ולכאורה הדבר תמוה כי מאחר שהיו גבוהים מארץ-ישראל ובשביל זה לא היו יכולים לבגס לשם. אם כן מה קול הרעש הזה שה' יתברך חרה עליהם כל כך על שפגמו בארץ-ישראל וגור עליהם שלא יבגסו לשם וכו' מאחר שגשמתם גבהך מארץ-ישראל ואינם יכולים לבגס לשם?!

אך על-פי התורה הנ"ל יכולים להבין איזה רמז בענין הנורא והנשגב הזה שהוא דרכי ה' נפלאות תמים דעים. כי עקר חטא המרגלים הוא מה שפגמו בבחינת 'כל הנ"ל, שהוא בחינת הצדיק שיוכל לקשר יחד כל העולמות וכל המדרגות עליונים ותחתונים וכו' כנ"ל. שעל-ידי-זה עקר התקון של כל העולמות שבשביל זה נגרא העולם והם פגמו בזה. כי עקר הבריאה היתה רק בשביל האדם, דהינו בשביל הצדיק שנקרא אדם ועקר מעלת האדם הוא שיש לו כח לקשר ולחבר כל העולמות יחד, דהינו לחבר עלמא תתאה ועלמא עלאה שבהם כלולים תקון כל העולמות, כי האדם כלול משניהם, מעליונים ותחתונים, כמו שפרש רש"י על פסוק (בראשית ב, ז): "ויפח באפיו נשמת חיים". לפי שביום ראשון ברא שמים וארץ וכו', בשני רקיע לעליונים, בשלישי יקוו המים וכו' לתחתונים וכו'. הצרף בשלישי לברא אדם שכלול מעליונים ותחתונים, עין שם. כי זה עקר השלמות וזה עקר השעשועים של ה' יתברך בשמתחבר ומתקשר העולם התחתון עולם העשייה המגשם, בעולמות העליונים הרוחניים והזכים מאד, כמבאר בהתורה הנ"ל בבחינת "ואבית תהלה מגושי עפר" וכו'. כי זהו רצונו יתברך ובשביל זה ברא כל הבריאה מראש ועד סוף הכל בשביל האדם הבעל בחירה שהוא בעולם הזה הגשמי. שעקר עבודתו לקשר תחתונים בעליונים שזה עקר תענוגיו ושעשועיו יתברך כנ"ל.

(ליקוטי הלכות יורה דעה ב הלכות נדרים הלכה ד)

אהובי בני חביבי שלום לך ולביתך, יצו ה' אתך את הברכה חיים ושלום וכל טוב בזה ובבא לנצח אמן, כן יהי רצון.

מכתבך קבלתי היום עם חצי רובל לחך וזה לי לנחת, הטיבות אשר שלחת היום כי הגיע במועדו ובזמנו בעת שהיה מקרח לי מאד. ישלם ה' פעלך ותהי משפרתך שלמה מאת ה' שתנזה לשקד על דלתי התורה והעבודה יום יום עד שתגיע לתכלית הטוב של איש הישראלי שנברא בשבילו, שהוא להפיר אותו יתברך.

וימה שאמה מצטער ומתגעגע להיות רגיל אצלי על שבת קדש גם אני נכסף מאד לזה. אך כבר כתבתי לך שטוב יותר בשמשרים מניעות ובאים לפרקים מלבא בכל יום בלי מניעות, כי עקר האדם בא לעולם לשבר מניעות לעמד כנגד דלתות נחשת ובריחי פרץ, והכל אי אפשר לשבר כי אם על ידי הרצון והפסופין והחשק הנמרץ כמובא אצלנו הרבה מזה.

והנה תשמע מפי מוסר כתב זה גדל הצער שהיה לי בעתים הללו; וגדל בלבול הדעת שהיה לי מזה, אי אפשר לבאר; ומעט תוכל להבין בעצמך, ולא היה לי מקום להחבא עצמי מגדל הצער, ובתוך כך באו אלי על שבת זה דיקא ידי נפשי רבי נחמן גרו יאיר נכד גור ראשונו זכר צדיק לברכה עם עוד אורחים חשובים מקהלתכם ומנעמרו, וראיתי נפלאות ה'. ובה' בטחתי שגופלאותיו העצומים יעזר עתה דיקא למען שמו הגדול לכבוד את השבת כראוי, בדברי אמת הנובעים ממעיני הישועה וכו'. וה' עזר לנו הרבה בנוראותיו הגדולים כאשר תשמע מעט מפי מוסר כתב זה, ויתר מזה אי אפשר לבאר כל מה שעבר בזה, ואיך אנו מרחיבים להודות לו יתברך על נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיו וטובותיו שבכל עת וכו', והשם יתברך ירחם עלינו בכלל ובפרט על כל אדם ואדם, ויראה בענינו ועמלנו ויבקש נרדפים כמונו בחנם. ויצילנו מיד כל אויבנו ורודפינו בגשמיות וברוחניות. והעקר שהיא בעזרנו שנוקה מעתה על כל פנים להיות כרצונו יתברך באמת ומגדל הטרדא אי אפשר להאריך יותר.

דברי אביה המצפה לישועה בכל עת. נתן מברסלב.

(עלים לתרופה מכתב קי)

ימית נת אסתר

חזרה בתשובה שלמה

להצלת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה

נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה בלאו"ר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

ניב כהן בן ערנה

ליוונ הגון

והצלחה ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות

שמואל בן אברהם כהן ז"ל